

преди да се самоубие – на 29 ноември 1913 г. – изпраща писмо до университета в Брюксел с молба да ѝ съобщят програмата на Литературния факултет и условията за записване в него.

Лора Каравелова е автор на няколко разказа, есета, пътни бележки, лирически творби, преводи. Белетристичните ѝ изяви са публикувани в периода 1906–1911 г. на страниците на сп. „Мисъл“ и „Съвременна мисъл“ и във вестниците „Пряпорец“ и „Воля“. Възможно е да е сътрудничила и на „Българан“ и сп. „Смях“. Поради начина ѝ на подписване с инициали и псевдоними все още не е уточнено някои текстове дали са нейни. Така например Едвин Сугарев изразява хипотезата, че текстове в „Българан“, подписани с „О. Т.“, е възможно да са нейни<sup>3</sup>. Това може да е действително така – сам Александър Божинов споделя, че е участвала в „Българан“ с проза<sup>4</sup>, тя се е познавала с редактора на „Българан“, подарила му е даже голям свой портрет, в долния десен ъгъл на който е написала с мастило инициалите си „Л. К.“<sup>5</sup>, писмата и творбите ѝ говорят, че е имала чувство за хумор. Михаил Кремен пък казва, че „в некролога за Лора сп. „Смях“ отбелязва, че тя е сътрудничила в I и II годишнина на списанието, дето се е подписвала „О“, а в „Съвременна мисъл“ от 30.X.1911 г. тя е печатала „Кошмар“ с подпис „Л.“<sup>6</sup>.

Не изключвам възможността нейни писма и творби да бъдат открити в бъдеще в различни архивни фондове или у частни лица. Например някои от считаните за изгубени нейни творби бяха публикувани неотдавна от Стефан Памуков<sup>7</sup>. Независимо от „набъбващите“ публикации върху нейния живот и творчество<sup>8</sup>, известните досега художествени творби на Л. Каравелова все още не са събрани в отделно издание и проучени; изразяват се различни хипотези относно отделни редакции, необходими са текстологични проучвания, доуточнения и нови литературоведски погледи върху написаното от тази така спорна личност.

Някои от творбите ѝ са с размити жанрови граници. Общото между всички тях е извеждането на преден план на образа на душата, опитът за вглеждане във вътрешното Аз, психоаналитичните наблюдения,

<sup>3</sup> Сугарев, Е. *Българан*. – В: *Периодика и литература*. Т. 3. С., 1994, с. 593.

<sup>4</sup> Кремен, М. *Романът на Яворов*. Част първа. С., 1983, с. 447.

<sup>5</sup> Научен архив на БАН, ф. 120 К, Александър Божинов, а. е. 924. Портретът е с размери 20 на 25 см. Фото Димитър Карастоянов.

<sup>6</sup> Кремен, М. *Цит. съч.*, с. 367.

<sup>7</sup> Памуков, Ст. *Неизвестни ръкописи на Лора*. Второ издание, 1997.

<sup>8</sup> В това отношение особена последователност и заслуги имат Ганка Найденова-Стоилова и Стефан Памуков.